

gældende Lov skal svare til sin Hensigt saaledes, at Fiskernes Læv varetages samtlig med, at der gives de nødvendige Fædningsbestemmelser.

Naar Lovforslaget i § 1, Lit. a., sætter Sønderbro ved Randers som Skel mellem Fjord og La, saa kan det maaske forsvares i geografisk Henseende, skønt Sideløb og øvrige Forhold paa Strækningen oven for Randers ogsaa i denne Henseende taler derimod. Hvad der imidlertid maa være Hovedsagen i nærværende Tilfælde, hvor Grænsen mellem Fjord og La skal sættes af Hensyn til Fiskeriet, det er Fiskebestandens Betsaffenhed, og tages denne i Betragtning, kommer Fjorden, saaledes som Tilfældet er i ældre kongelige Anordninger, til at regnes til Bærum Høje, eller, som det nu vilde hedde, til Frisenvold Fiskegaard. Vi kan i saa Henseende henvise til de ældre Love og Anordninger om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena, som findes meddelt i Overretsprokurator Veths Skrift: „Oplysninger om Fiskeriforholdene i Randers Fjord“, hvilket Skrift i sin Tid er meddelt Rigsdagen. Vi kan endvidere henvise til Borgmester Neckelmanns Skrift om Fiskeriet i Randers Fjord, hvori Vandstrækningen i en stor Del af sin Længde vel benævnes Gudena, men hvori Vandstrækningen fra Frisenvold Fiskegaard til Havet omtales som en Helhed og som et Fiskevand, hvori Lodsejerne ikke kunne formene andre at fiske. Vi kunne endvidere henvise til forskellige Kommissionsbetænkninger, der ere afgivne angaaende omhandlede Fiskevand, og som gaa ud fra, at Fiskevandet fra Frisenvold til Havet i alt væsentligt har Fjordkarakter og i hele sin Strækning er undergivet samme Retsforhold. Kun den i 1896 nedsatte Kommission, der i mange Henseender ses at have haft et stærkt Syn saavel paa de Personer, hvis Livserhverv Fiskeriet er, som paa den Ordning, der burde indføres, har gjort Skel mellem Fiskeribestemmelser for Fiskevandet neden og oven for Randers ind til Frisenvold Fiskegaard. Nævnte Kommissions Udtalelser i dets Forslags Motiver ere i høj Grad fejlagtige. Lodsejerne paa Strækningen mellem Randers og Frisenvold Fiskegaard have ingenstunde haft Lodsejerret til gøre gældende over for omhandlede Fiskevand, og de i tidligere Tider gjorde Forsøg paa at hænde en saadan, ere bleve viste tilbage som uhjælede. Overretsprokurator Veths førnævnte Bog giver Oplysning i saa Henseende. Naar nævnte Kommission taler om en Arbejderbefolkning fra Randers, der har foretrukket at søge Udkomme ved Fiskeri i Stedet for at søge andet Erhverv, saa er sliq haanende Udtalelse om disse Arbejdere i højeste Grad uberettiget. Foruden dem, der drive Fiskeri som Hovederhverv eller vel rettere som eneste Erhverv, er der ikke saa Arbejdere og Haandværkere i smaa Stillinge, der drive Fiskeri som Bieerhverv, og dette gælder saavel for Randers som for Landkredens Bedkommende. Vi erindre om, at Kommissionen af 1884 oplyser, at henved 3,000 Mennesker helt eller delvis søge deres Erhverv ved Fiskeriet paa omhandlede Fiskevand. Men mange af disse, særlig om Vinteren, ubelidt skillede Arbejdere have kun ved Fiskeriets Hjælp hjulpet sig over Vinteren uden at ty til Fattigvæsenet og havde Kommissionen af 1896, hvis Betænkning jo er lagt til Grund for det i Folketinget forelagte Lovforslag, haft et nøjere Kendskab til den Sag, den omtaler, saa vilde den have erkendt, at det ikke er den mindst agtværdige og stræbsomme Del af Egnens Befolkning, der saaledes kæmper for at holde sig oppe. Naar Kommissionen i sin Betænkning omtaler disse Folks Gerning som ulovlig, saa røber denne Udtalelse, at Kommissionens Medlemmer ikke have sat sig ind i, hvad der i Aarhundreder har været Lov og Ret i omhandlede Fiskevand. Der er til Fordel for Frisenvold Fiskegaard erhvervet Højesteretsdom for, at denne Fiskegaards Ejer har Lov at modsætte sig, at der fiskes med saadanne Redskaber, der hindre eller hennne Fiskens Opgang. Men med denne Indstrækning har det været erkendt af alle, at Fiskeri saavel af Ikke-Lodsejere som Lodsejere var fuldstændig lovligt. Staten har formentlig købt Frisenvold Fiskegaard, for at Fiskerne uden anden Indstrækning end fornøftige Fædningsbestemmelser kunde drive deres Erhverv. Vil man nu indføre en Lodsejerret paa Strækningen Randers—Frisenvold, saa ere Fiskerne fuldstændig fluffede i deres Forhaabninger, thi hidtil have de kunnet fiske paa Grundene og i Vigene; men dette vil efter Lovforslagets Bestemmelser blive dem forment. Vil man paa den Del af Fjordvandet, som løber mellem Randers og Frisenvold Fiskegaard, indføre Lodsejerret, saa bryder man med det, der har Aarhundrederes Hævd samtlig med, at man forhindrer Brugten paa denne Strækning af de Redskaber, hvormed Fiskene i dette Fiskevand kan fanges.

De foreslaaede Fædningsbestemmelser findes at være meget uheldige, idet endog en enkelt Fiskeart fredes i den Tid af Aaret, den findes i Fiskevandet, uden at denne Fædning har nogen Betydning for Fiskebestandens Formerelse. Naar der jævnlig fremkommer Tale om, at Fiskebestanden aftager paa Grund af Kovfiskeri fra Fiskernes Side, da tør